

Suwałki, dnia 7 stycznia 2019 r.

**Prezydent Miasta Suwałk
ul. Mickiewicza 1
16-400 Suwałki**

PO.310.1.2018.BO

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Prezydent Miasta Suwałk, działając na podstawie art. 14j § 1 w zw. z art. 14b, art. 14c i art. 14d ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 800 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 15 stycznia 2018 r. złożonego przez [REDAKCYJA] o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w przedmiocie podatku od nieruchomości co do zastosowania art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych z dnia 12 stycznia 1991 r. (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1445 ze zm.),

uznaje za:

- **prawidłowe stanowisko Wnioskodawcy w zakresie pytania 1,**
- **nieprawidłowe stanowisko Wnioskodawcy w zakresie pytania 2.**

UZASADNIENIE

W dniu 23.01.2018 r. do Urzędu Miejskiego w Suwałkach wpłynął wniosek [REDAKCYJA] z dnia 15.01.2018 r. o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w przedmiocie podatku od nieruchomości, przekazany pismem znak Fn.3120.1.1.2018.UB z dnia 19.01.2018 r. do załatwienia według właściwości przez [REDAKCYJA].

W dniu 19.04.2018 r. Prezydent Miasta Suwałk wydał interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego znak PO.310.1.2018.BO w przedmiocie podatku od nieruchomości co do zastosowania art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych z dnia 12 stycznia 1991 r. (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1785 ze zm.). W dniu 25.05.2018 r. do organu podatkowego wpłynęła skarga na wydaną interpretację indywidualną. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku wyrokiem z dnia 12.09.2018 r. sygn. akt I SA/Bk 402/18 uchylił zaskarżoną interpretację indywidualną. W dniu 08.11.2018 r. do organu podatkowego

wpłynął odpis prawomocnego wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku sygn. akt I SA/Bk 402/18 z dnia 12.09.2018 r. ze stwierdzeniem daty jego prawomocności i uzasadnieniem oraz aktami administracyjnymi dotyczącymi interpretacji indywidualnej znak PO.310.1.2018.BO.

Wnioskiem z dnia 15.01.2018 r. [REDAKTION] zwróciła się o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w przedmiocie podatku od nieruchomości w następującej sprawie:

Spółka [REDAKTION] na terenie [REDAKTION] jest w posiadaniu gruntów w wieczystym użytkowaniu i budowli wchodzących w skład infrastruktury kolejowej w rozumieniu przepisów o transporcie kolejowym, która jest udostępniana przewoźnikom kolejowym. Zasady udostępniania reguluje Regulamin Sieci Zarządcy Infrastruktury Kolejowej [REDAKTION] [REDAKTION] (w załączeniu do wniosku). W ewidencji środków trwałych występuje jako budowla bocznicą kolejową, która jest położona na działce o nr [REDAKTION]. Bocznicą kolejową zgodnie z Klasyfikacją Środków Trwałych to symbol KŚT 221- Bocznicę. Na bocznicę znajdują się tory, rozjazdy, szyny czyli elementy, które są wymienione w załączniku nr 1 do ustawy o transporcie kolejowym.

W kontekście tak przedstawionego zaistniałego stanu faktycznego, wnioskodawca zwrócił się z następującymi pytaniami:

1. Czy zgodnie z ustawą o podatkach i opłatach lokalnych (dalej u.p.o.l.) na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 1 zwolnieniu z podatku od nieruchomości podlegają grunty – rozumiane jako działki ewidencyjne, na których znajdują się elementy udostępnianej infrastruktury kolejowej? W przypadku Wnioskodawcy jest to działka o nr [REDAKTION] (na tej działce znajduje się udostępniana część infrastruktury bocznicę kolejowej).
2. Czy zwolnieniu podlegają także budynki i budowle bocznicę kolejowej?

Wnioskodawca przedstawił w sposób następujący własne stanowisko w sprawie oceny prawnej zaistniałego stanu faktycznego:

1. Zdaniem Spółki od 1 stycznia 2017 r. zwolnieniu od podatku od nieruchomości na podstawie przepisu art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. a u.p.o.l. podlegać będą grunty rozumiane jako całe działki ewidencyjne, na których znajdują się budynki i budowle infrastruktury kolejowej wchodzące w skład infrastruktury kolejowej w rozumieniu przepisów o transporcie kolejowym, która jest udostępniana przewoźnikom kolejowym.
2. Bocznicą kolejową jako budowla (KŚT 221) przyjęta została do użytkowania i wprowadzona do ewidencji środków trwałych w [REDAKTION] stosując przepisy prawa bilansowego i podatkowego. W skład bocznicę (numer inwentarzowy 221/71) wchodzi między innymi tory, rozjazdy, a więc elementy wyszczególnione w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o transporcie kolejowym oraz niektórych innych ustaw (poz. 1923), przy czym nie wszystkie elementy infrastruktury, wchodzące w skład tego (jednego) środka trwałego (bocznicę) są udostępniane, gdyż tylko części infrastruktury bocznicę nadano status infrastruktury udostępnianej, a części status infrastruktury prywatnej oraz infrastruktury nieczynnej.

Dla przedmiotowej bocznicę sporządzony został:

- a) Statut sieci zarządcy infrastruktury kolejowej wraz ze statusem obiektu infrastruktury usługowej
- b) Regulamin Sieci Zarządcy Infrastruktury Kolejowej [REDAKTION] [REDAKTION], którego załącznikiem jest statut oraz zatwierdzony przez Prezesa UTK cennik opłaty manewrowej.

Spełnione są więc ustawowe warunki do uznania określonej w statucie części infrastruktury bocznicą jako „udostępnianej przewoźnikom kolejowym”.

Jak wskazuje dalej Spółka, w znowelizowanej ustawie o transporcie kolejowym, pojęcie infrastruktury kolejowej zostało zdefiniowane na nowo, w załączniku nr 1 do ustawy zawarto wykaz elementów tworzących tę infrastrukturę, natomiast w ewidencji księgowej bocznicą kolejową o numerze inwentarzowym 221/71 stanowi odrębny środek trwały (zawierający elementy z załącznika nr 1) posiadający określoną wartość uwzględniając przepisy bilansowe i podatkowe.

Zdaniem Spółki, biorąc pod uwagę różnice w definicjach, a co za tym idzie trudności w ustaleniu na nowo wartości stanowiących poszczególne elementy bocznicą z uwzględnieniem załącznika nr 1 ustawy o transporcie kolejowym, w przypadku, gdy infrastruktura udostępniana jest tylko częścią infrastruktury ujętej w ewidencji księgowej, jako jeden środek trwały per analogiam do przypadku gruntów (gdzie cała działka podlega zwolnieniu niezależnie od tego, jaką jej część zajmuje infrastruktura udostępniana) należy z podstawy opodatkowania wyłączyć wszystkie elementy infrastruktury ujęte w załączniku nr 1 do ustawy wchodzące w skład tego środka trwałego (tory i rozjazdy itp.), mimo, iż tylko część tych elementów jest udostępniana, ale ich podzielenie w ewidencji środków trwałych jest z oczywistych względów niemożliwe.

W załączeniu wniosku Spółka przedłożyła Regulamin Sieci Zarządcy Infrastruktury Kolejowej [REDAKTOWANE] wraz z cennikiem zatwierdzonym przez Prezesa UTK.

Dokonując analizy przedstawionego przez [REDAKTOWANE] stanu faktycznego i obowiązującego od dnia 1 stycznia 2017 r. stanu prawnego w zakresie art. 7 ust. 1 pkt 1 u.p.o.l., organ podatkowy stwierdza, co następuje:

Jak wynika z przedstawionego przez Wnioskodawcę stanu faktycznego, bocznicą kolejową znajduje się na działce o nr geodezyjnym [REDAKTOWANE] (na tej działce znajduje się udostępniana część infrastruktury bocznicą kolejowej). Organ podatkowy ustalił, iż działka ta sklasyfikowana jest w ewidencji gruntów i budynków w całości jako Ba - tereny przemysłowe. Ponadto zabudowana jest budynkami oznaczonymi w ewidencji gruntów i budynków jako budynki inne niemieszkalne, biurowe, przemysłowe, oraz zbiorniki, silosy i budynki magazynowe.

Zgodnie z załączonym statutem sieci zarządcy infrastruktury kolejowej wraz ze statutem obiektu infrastruktury usługowej, stanowiącym załącznik nr 1 do Regulaminu sieci zarządcy infrastruktury kolejowej [REDAKTOWANE], sporządzonym w Warszawie w grudniu 2017 r., infrastrukturze kolejowej [REDAKTOWANE] odgałęziającej się od toru stacyjnego nr 1 zwrotnicą nr 6 w stacji [REDAKTOWANE] w km 37,634 linii kolejowej nr [REDAKTOWANE] nadano status bocznicą kolejowej. Powyższy Statut stwierdza, iż:

- tory nr 39, 49, 55, 110, 112, 114, 116 i rozjazdy 15, 100, 101, 102, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116 są udostępniane przewoźnikom kolejowym na zasadach określonych w rozdziale 6 ustawy o transporcie kolejowym,

- tory nr 41,43,45,47 (od końca rozjazdu nr 101 do kozła oporowego), 51, 53, wstawką między rozjazdami nr 103 i 104 oraz rozjazdy nr 103, 104, 105, 106 wchodzące w skład bocznicą kolejowej stanowią infrastrukturę prywatną i są wykorzystywane wyłącznie na rzecz [REDAKTOWANE],

- natomiast tory 100, 101, 103, 105 oraz rozjazdy 107, 108, 109 stanowią infrastrukturę nieczynną.

Do końca 2016 r. art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych zwalniał od podatku od nieruchomości budowle wchodzące w skład infrastruktury kolejowej w rozumieniu przepisów o transporcie kolejowym oraz zajęte pod nie grunty, jeżeli spełniony był jeden z trzech warunków, a mianowicie:

- a) zarządca infrastruktury był obowiązany do jej udostępniania licencjonowanym przewoźnikom kolejowym lub
- b) były przeznaczone wyłącznie do przewozu osób, wykonywanego przez przewoźnika kolejowego, który równocześnie zarządza tą infrastrukturą bez udostępniania jej innym przewoźnikom, lub
- c) tworzyły linie kolejowe o szerokości torów większej niż 1435 mm.

Zgodnie natomiast z obowiązującym od 1 stycznia 2017 r. brzmieniem art. 7 ust. 1 pkt 1 u.p.o.l. (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1445 ze zm.) zmienionym ustawą z dnia 16 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o transporcie kolejowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 1923) zwalnia się od podatku od nieruchomości grunty, budynki i budowle wchodzące w skład infrastruktury kolejowej w rozumieniu przepisów o transporcie kolejowym, która:

- a) jest udostępniana przewoźnikom kolejowym lub
- b) jest wykorzystywana do przewozu osób, lub
- c) tworzy linie kolejowe o szerokości torów większej niż 1435 mm.

Zatem w odniesieniu do infrastruktury udostępnianej przewoźnikom kolejowym (lit. a z dniem 1.01.2017 r. zmiany polegały na:

- wyłączeniu ze zwolnienia elementów infrastruktury, które nie są faktycznie udostępniane przewoźnikom kolejowym,

- objęciu zwolnieniem elementów infrastruktury kolejowej, które są udostępniane przez podmioty inne niż zarządcy infrastruktury, jak również elementy infrastruktury kolejowej, które są udostępniane dobrowolnie (bez obowiązku).

Z uwagi na fakt, iż u.p.o.l. nie definiuje pojęcia „infrastruktury kolejowej”, a przepis art. 7 ust. 1 pkt 1 tej ustawy odwołuje w tym zakresie do przepisów ustawy o transporcie kolejowym, pojęcie to należy interpretować zgodnie z ustawą z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2117 ze zm., dalej: u.t.k.). Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. a u.p.o.l. w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2017 r. zwalnia się od podatku od nieruchomości grunty, budynki i budowle wchodzące w skład infrastruktury kolejowej w rozumieniu przepisów o transporcie kolejowym, która:

- a) jest udostępniana przewoźnikom kolejowym lub
- b) jest wykorzystywana do przewozu osób, lub
- c) tworzy linie kolejowe o szerokości torów większej niż 1435 mm.

Zwolnieniu, o którym mowa podlegają zatem elementy infrastruktury kolejowej, spełniające co najmniej jeden z trzech warunków wymienionych w lit. a-c analizowanego przepisu, przy czym w zakresie pojęcia infrastruktury kolejowej ustawodawca odsyła do przepisów o transporcie kolejowym.

Sięgając do u.t.k. wskazać trzeba, że użyte w niej określenie infrastruktura kolejowa oznacza elementy określone w załączniku nr 1 do ustawy (art. 4 pkt 1). Zgodnie natomiast z treścią wspomnianego załącznika do u.t.k., w skład infrastruktury kolejowej wchodzi następujące elementy, pod warunkiem że tworzą część linii kolejowej, bocznicy kolejowej lub innej drogi kolejowej, lub są przeznaczone do zarządzania nimi, obsługi przewozu osób lub rzeczy, lub ich utrzymania:

- 1) tory kolejowe, w tym rozjazdy i skrzyżowania torów, wchodzące w ich skład szyny, szyny żłobkowe, kierownice, odbojnice, prowadnice, zwrotnice, krzyżownice i inne elementy rozjazdów, podkłady kolejowe i przytwierdzenia, drobne elementy nawierzchni kolejowej, podsypka w tym tłuczeń i piasek;

- 2) obrotnice i przesuwnice;
- 3) podtorze, w szczególności nasypy i przekopy, systemy kanałów i rowów odwadniających, rowy murowane, ściany osłonowe, roślinność posadzona w celu ochrony skarp;
- 4) obiekty inżynieryjne: mosty, wiadukty, przepusty i inne konstrukcje mostowe, tunele, przejścia nad i pod torami, mury oporowe i umocnienia skarp;
- 5) nastawnie, urządzenia sterowania ruchem kolejowym, w tym urządzenia zabezpieczające, sygnalizacyjne i łącznościowe na szlaku, w stacjach i stacjach rozrządowych, urządzenia służące do wytwarzania, przetwarzania i dystrybucji prądu elektrycznego do celów sygnalizacji i łączności; budynki, w których takie urządzenia lub instalacje się znajdują; przytorowe urządzenia kontroli bezpiecznej jazdy pociągów i wykrywania stanów awaryjnych w przejeżdżającym taborze; hamulce torowe; urządzenia do ogrzewania rozjazdów;
- 6) perony wraz z infrastrukturą umożliwiającą dotarcie do nich pasażerom, pieszo lub pojazdem, z drogi publicznej lub dworca kolejowego;
- 7) rampy towarowe, w tym w terminalach towarowych, wraz z drogami dowozu i odwozu towarów do dróg publicznych;
- 8) drogi technologiczne i przejścia wzdłuż torów, mury ogradzające, żywopłoty, ogrodzenia, pasy przeciwpożarowe, zasłony odśnieżne;
- 9) przejazdy kolejowo-drogowe i przejścia w poziomie szyn, w tym urządzenia i systemy służące zapewnieniu bezpieczeństwa ruchu drogowego i pieszego;
- 10) systemy oświetleniowe do celów ruchu kolejowego i bezpieczeństwa;
- 11) urządzenia przetwarzania i rozdziału energii elektrycznej na potrzeby zasilania trakcyjnego: podstacje, kable zasilające pomiędzy podstacjami i przewodami jezdnyymi, sieć trakcyjna wraz z konstrukcjami wsporczymi, trzecia szyna z konstrukcjami wsporczymi;
- 12) grunty, oznaczone jako działki ewidencyjne, na których znajdują się elementy wymienione w pkt 1-11.

Powyższe wyliczenie jest zamknięte, stąd literalna wykładnia art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. a u.p.o.l. prowadzi do wniosku, że zwolnieniu będą podlegać wszystkie powyżej wskazane elementy infrastruktury kolejowej (pkt 1-12 załącznika nr 1 do u.t.k.) tworzące część linii kolejowej, bocznicę kolejowej lub innej drogi kolejowej, lub są przeznaczone do zarządzania nimi, obsługi przewozu osób lub rzeczy, lub ich utrzymania, które będą udostępnione przewoźnikowi kolejowemu.

Na podstawie przepisu art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. a u.p.o.l. zwolnieniu podatkowemu podlegają grunty rozumiane jako całe działki ewidencyjne, na których znajdują się budynki i budowle infrastruktury kolejowej wchodzące w skład infrastruktury kolejowej w rozumieniu przepisów o transporcie kolejowym, która jest udostępniana przewoźnikom kolejowym. Powyższe znajduje potwierdzenie w treści załącznika nr 1 do u.t.k., który w pkt 12 zalicza do elementów infrastruktury kolejowej grunty, oznaczone jako działki ewidencyjne, na których znajdują się inne elementy infrastruktury kolejowej – wymienione w punktach od 1 do 11 tego załącznika.

Zwolnieniu na gruncie art. 7 ust. 1 pkt 1 u.p.o.l. podlega zatem powierzchnia całej działki ewidencyjnej, nawet jeżeli jest zajęta tylko w części przez infrastrukturę kolejową, bez względu na rodzaj gruntu, jakim jest oznaczona w ewidencji gruntów i budynków.

Przepis art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. a u.p.o.l. odsyła do przepisów o transporcie kolejowym jedynie w zakresie zdefiniowania infrastruktury kolejowej. Występujący w art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. a u.p.o.l. termin "udostępnienie" należy interpretować literalnie, w oparciu o gramatyczne brzmienie przepisu art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. a u.p.o.l. i rozpatrywać zgodnie z dosłownym brzmieniem (faktyczny sposób wykorzystania infrastruktury kolejowej).

Odnosząc się więc do pytania nr 1 złożonego wniosku, organ podatkowy stwierdza, iż stanowisko przedstawione przez Wnioskodawcę polegające na uznaniu, iż od 1 stycznia 2017 r. zwolnieniu od podatku od nieruchomości na podstawie przepisu art. 7 ust. 1 lit. a

u.p.o.l. podlegać będą grunty rozumiane jako całe działki ewidencyjne, na których znajdują się budynki i budowle infrastruktury kolejowej wchodzące w skład infrastruktury kolejowej w rozumieniu przepisów o transporcie kolejowym, która jest udostępniana przewoźnikom kolejowym, jest prawidłowe.

Spółka we wniosku wskazała, że jest w posiadaniu budowli wchodzących w skład infrastruktury kolejowej w rozumieniu przepisów o transporcie kolejowym, która jest udostępniana przewoźnikom kolejowym, zatem budowle te będą podlegać zwolnieniu od podatku od nieruchomości na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 1 u.p.o.l.

W przypadku budynków wyjaśnić należy, iż jedynymi budynkami wymienionymi wprost w załączniku nr 1 do u.t.k. są budynki, w których znajdują się urządzenia i instalacje wymienione w pkt 5 tj. nastawnie, urządzenia sterowania ruchem kolejowym, w tym urządzenia zabezpieczające, sygnalizacyjne i łącznościowe na szlaku, w stacjach i stacjach rozrządowych, urządzenia służące do wytwarzania, przetwarzania i dystrybucji prądu elektrycznego do celów sygnalizacji i łączności. W związku z powyższym tylko tego rodzaju budynki pod warunkiem, że tworzą część linii kolejowej, bocznicy kolejowej lub innej drogi kolejowej, lub są przeznaczone do zarządzania nimi, obsługi przewozu osób lub rzeczy, lub ich utrzymania, i będą udostępniane przewoźnikom kolejowym, mogą korzystać ze zwolnienia od podatku od nieruchomości na podstawie art. 7 ust. 1 pkt. 1 u.p.o.l.

Podsumowując, że zwolnienia od podatku od nieruchomości na podstawie art. 7 ust. 1 pkt. 1 lit. a u.p.o.l., korzystać mogą tylko te budowle i budynki, które są wprost wymienione w załączniku nr 1 do ustawy o transporcie kolejowym pod warunkiem, że tworzą część linii kolejowej, bocznicy kolejowej lub innej drogi kolejowej, lub są przeznaczone do zarządzania nimi, obsługi przewozu osób lub rzeczy, lub ich utrzymania i są udostępniane przewoźnikom kolejowym.

Natomiast pozostała część elementów infrastruktury kolejowej, ujęta w załączniku nr 1 u.t.k., która nie jest udostępniana przewoźnikom kolejowym, nie może korzystać ze zwolnienia od podatku od nieruchomości na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 1 u.p.o.l., gdyż nie spełnia warunku wynikającego z art. 7 ust. 1 pkt. 1 lit. a u.p.o.l. tj. nie jest udostępniana przewoźnikom kolejowym.

Zatem wyłącznie te elementy infrastruktury kolejowej, które są udostępniane przewoźnikom kolejowym mogą korzystać ze zwolnienia od podatku od nieruchomości na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. a u.p.o.l. Bez znaczenia pozostaje kwestia wprowadzenia do ewidencji środków trwałych w kwietniu 1995 r. bocznicy kolejowej jako budowli (KŚT 221) pod numerem inwentarzowym 221/71, stanowiącej odrębny środek trwały, z zastosowaniem przepisów prawa bilansowego i podatkowego, zawierającego jedynie elementy wyszczególnione w załączniku nr 1, tj. m. in. tory, rozjazdy. Nieprawidłowe jest stanowisko Spółki polegające na tym, iż wystąpienie trudności w ustaleniu na nowo wartości stanowiących poszczególne elementy bocznicy z uwzględnieniem załącznika nr 1 ustawy o transporcie kolejowym, w przypadku, gdy infrastruktura udostępniana jest tylko częścią infrastruktury ujętej w ewidencji księgowej jako jeden środek trwały oraz przyjęcie, że ich podzielenie w ewidencji środków trwałych jest z oczywistych względów niemożliwe, a w związku z tym uznanie, iż z podstawy opodatkowania należy wyłączyć wszystkie elementy infrastruktury ujęte w załączniku nr 1 do ustawy wchodzące w skład tego środka trwałego (tory i rozjazdy itp.), mimo, iż tylko część tych elementów jest udostępniana. Wystąpienie ww. trudności nie jest okolicznością uzasadniającą uznanie, iż z podstawy opodatkowania należy wyłączyć wszystkie elementy infrastruktury ujęte w załączniku nr 1 wchodzące w skład tego środka trwałego, mimo, iż tylko część tych elementów jest udostępniana. Objęcie zwolnieniem innych elementów infrastruktury kolejowej (w tym przypadku budynków i budowli), które nie spełniają warunków wynikających

z treści art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. a u.p.o.l. jest niedopuszczalne. Wynika to z faktu, iż przepisów dotyczących zwolnień podatkowych nie można interpretować rozszerzająco.

Wskazać należy, że istnieją różne możliwości wyceny nieruchomości lub ich części na różne momenty np. sporządzenie wyceny przez osobę posiadającą stosowne uprawnienia w tym zakresie np. biegłego rzeczoznawcę. W celu zastosowania zwolnienia od podatku od nieruchomości wynikającego z art. 7 ust. 1 pkt. 1 u.p.o.l., należy wyodrębnić jedynie budynki i budowle wchodzące w skład infrastruktury kolejowej w rozumieniu przepisów o transporcie kolejowym, które są udostępniane przewoźnikom kolejowym.

Mając na względzie powyższe, w odniesieniu do pytania nr 2 dotyczącego ustalenia czy zwolnieniu podlegają także budynki i budowle bocznic kolejowej, stanowisko Spółki należy uznać za nieprawidłowe.

Niniejsza interpretacja została wydana w oparciu o stan faktyczny przedstawiony przez ██████████, a co za tym idzie przedmiotowe postępowanie interpretacyjne ograniczono wyłącznie do udzielenia pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego w okolicznościach stanu faktycznego podanego przez Stronę we wniosku. W przypadku rozbieżności pomiędzy stanem faktycznym przedstawionym we wniosku, a stanem rzeczywistym Wnioskodawca ponosi konsekwencje przedstawionego stanu faktycznego. Związanie organu interpretacją dotyczy jedynie dokonanej wykładni przepisu podatkowego wyłącznie w kontekście stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę. Nie oznacza to, iż w przypadku dokonania w toku postępowania podatkowego innych ustaleń, organ będzie musiał zająć stanowisko zbieżne z dokonaną wcześniej interpretacją.

Pouczenie:

Na niniejszą interpretację stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia. Zgodnie z art. 57a ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. z 2018 r. poz. 1302 ze zm.) skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną. Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi.

Podpisano elektronicznym podpisem kwalifikowanym
z upoważnienia Prezydenta Miasta Suwałk
Wiesław Stelmach Skarbnik Miasta

Otrzymują:

[Redacted text block]

2. A/a